

и не злонамѣренны, но не толкозь и чисты отъ пристрастіе, и даже прѣкалены въ нѣкои обвиненія, (38) дадохъ първый-тъ сигналъ за охулваніе-то на Габровскѣ-тѣ общинѣ, и замѣтнихъ разстройство-то на Габровско-то училище.

Честити бѣхъ първы-тѣ попечители че не доживѣхъ до тѣзи деніе да видятъ начало-то на тѣзи смутни и послѣдовавшие-то отъ тѣхъ растройство на общинѣ-тѣ Габровскѣ и опаданіе-то на училище-то, но злочесты бѣхъ Габровскы-тѣ младежи и само-то училище че тѣ заминахъ по-рано отъ това врѣме когато съ опыть-тѣ си, съ познаваніе-то на жители-тѣ и съ вліяніе-то си между тѣхъ можахъ негли да задрѣдварятъ тѣзи злочестины. Априловъ както рѣкохмы прѣстави ся на 2 Октом. 1847. Слѣдъ Него прѣстави ся и Николай С. Палаузовъ на 1853 Іулія 1 и вмѣсто него останѣ душеприкащикъ на покойны-тѣ и Директоръ на Габровско-то училище сынъ му Константинъ Н. Палаузовъ. Най-подиръ на скоро слѣдъ него прѣстави ся и Матѣей Миловановъ 1859 като по прѣдварително-то желаніе на Габровскѣ-тѣ общинѣ назначи на свое мѣсто Николая Х. Палаузова.

Млады-тѣ намѣстници на тѣзи заслужены мѣжіе, ако и да не устѣпвахъ на прѣдшественницы-тѣ си въ ревность-тѣ за успѣхъ-тѣ на училище-то въ Габрово, но като по-млады и началны още въ тѣзи службѣ, още и като не познавахъ толкозь добръ мѣсто-то и жители-тѣ, при този новъ ходъ който зехъ работы-тѣ въ Габрово, записваны отъ разны противоположны извѣстія, недоумѣвахъ ся кому да вѣрувать и кого да слушать, и п.й-послѣ, както всякой на тѣхно мѣсто бѣ сторилъ дадохъ вѣрѣ на оплакванія-та и доношенія-та на Г. Бурмова, който разумѣва ся и по-често и по-обстоятелственно иль пишеше и отъ всякѣ странѣ заслужываше по-гольмо довѣріе.

(38) Ако дойде до нѣкога врѣме да ся печата взаимнописаніе-то между Габрово и Одесѣ по училищны-тѣ дѣла, ще ся обясятъ много работы прѣтължуваны днесъ и ще свидѣтельствува най добръ за духъ-тѣ и направленіе-то на тѣзи които сѣ ся мѣсили въ тѣзи работы, за сега ный оставямы затворенъ този листъ.